

Efter fast praksis finder Justitsministeriet af principielle grunde ikke at burde udtale sig om konkrete sager, der har været behandlet af domstolene. Det gælder også sager, der rejser spørgsmål om forholdet til internationale konventioner, herunder som nævnt i spørgsmålet artikel 37 c i FN's børnekonvention.

Bestemmelsen lyder således:

»Artikel 37

Deltagerstaterne skal sikre at:

(c) ethvert barn, der er berøvet friheden, behandles menneskeligt og med respekt for menneskets naturlige værdighed og på en måde, der tager hensyn til deres aldersmæssige behov. Især skal ethvert barn, der er berøvet friheden, holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv, og skal have ret til at opretholde kontakt med sin familie gennem brevveksling og besøg, bortset fra under særlige omstændigheder;

.....«

Spm. nr. S 684

Til udenrigsministeren (23/6 98) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvad den danske repræsentation i FN's Menneskerettighedskommission foretog sig under sidste samling i kommissionen i forhold til menneskerettighedssituationen i Algeriet, herunder om den danske regering støttede EU's vellykkede forsøg på at undgå en udtalelse fra Kommissionen om Algeriet?«

Begrundelse

Regeringen blev den 3. februar d.å. opfordret af Folketinget til at fortsætte indsatsen for forbedring af menneskerettighedssituationen i Algeriet i bl.a. FN.

Svar (1/7 98)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Under Menneskerettighedskommissionens samling drøftede EU-kredsen intenst mulighe-

den for fremsættelse af et resolutionsforslag om menneskerettighedssituationen i Algeriet. Danmark var blandt de lande, der ønskede størst muligt pres på Algeriets regering for at få den til at indgå i dialog med det internationale samfund om problemerne og for at få regeringen til at indse, at mere må gøres for at fjerne grundlaget for den fortsatte tragiske vold. Det lykkedes dog ikke at opnå enighed herom, idet ikke alene et klart flertal i Kommissionen men også et flertal af EU-lande mente, at et sådant skridt ikke ville have chance for at blive vedtaget. Argumentet var, at det i stedet blot ville svække EU's videre bestræbelser på at udbygge den begyndende dialog med Algeriets regering.

EU fremsatte under dagsordenspunkterne 8 (frihedsberøvede personers rettigheder) og 10 (landesituationer) indlæg, der på en balanceret måde søgte presset fastholdt på Algeriet, og under hele samlingen pressede EU ihærdigt på for et algerisk tilsagn om modtagelse af de to specialrapportører vedr. henholdsvis tortur og summariske og vilkårlige henrettelser. Det ønskede tilsagn kom desværre ikke, hvorfor EU-landene sidst på samlingen fremkom med et meget håndfast indlæg under punkt 3 (planlægning af samlingens arbejde), som bl.a. fik støtte af USA og Canada. Dette indlæg indeholdt i kritiske vendinger et klart budskab til Algeriet om fuldt ud at samarbejde med Højkommissæren for Menneskerettigheder og specialrapportørene. EU understregede endvidere, at en resolution på FN's kommende generalforsamling eller næste år i Menneskerettighedskommissionen ikke kunne udelukkes, såfremt Algeriet ikke levede op til sine forpligtelser om samarbejde med FN.

Spm. nr. S 711

Til indenrigsministeren (26/6 98) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan ministeren forklare baggrunden for, at Udlændingestyrelsen sidste sommer kunne finde på at invitere den berygtede somaliske morder og krigsforbryder, general Morgan, til Danmark?«